

شناسایی روشهای مدیریت ریسک و تعیین میزان استفاده از بیمه آبیان در پرورش ماهیان گرمابی شهرستان اهواز

مریم زرگر حسینی*، دکتر خلیل کلانتری**، دکتر علی اسدی**، دکتر ابوالفضل جوادیان***

چکیده

انجام هرگونه فعالیت در بخش کشاورزی، به دلیل وجود رویدادهای طبیعی خسارتزا، با مخاطره‌هایی روبه‌روست؛ از همین رو، به منظور کاهش ریسک بالای فعالیت‌های بخش کشاورزی از جمله آبیپروری و افزایش ضریب امنیت سرمایه‌گذاری در این بخش، شناسایی روشهای مدیریت ریسک امری ضروری، به شمار می‌رود. هدف این پژوهش، شناسایی روشهای مدیریت ریسک و تعیین میزان استفاده از بیمه آبیان در مدیریت ریسک پرورش ماهیان گرمابی شهرستان اهواز است. این پژوهش، از نوع پیمایشی بوده و برای جمع‌آوری اطلاعات از ابزار پرسشنامه استفاده شده است. جامعه آماری مورد مطالعه، دربردارنده ۱۸۰ نفر از پرورش‌دهندگان ماهیان گرمابی در شهرستان اهواز است. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Spss 11 انجام گرفته است. نتایج تحقیق نشان می‌دهد، استفاده از بیمه آبیان، با میانگین ۲/۰۱، انحراف معیار ۱ و ضریب تغییرات ۰/۴۹ به عنوان آخرین روش مدیریت ریسک مورد استفاده افراد مورد بررسی، قرار می‌گیرد. افزون بر این، پرورش‌دهندگان، از میان شیوه‌های مختلف مدیریت ریسک، از چهار شیوه: انتخاب بچه ماهی مناسب، کنترل نیازهای تغذیه ماهیان مورد پرورش، کنترل میزان اکسیژن محلول در آب و کنترل بیماریها، به میزان بیشتری نسبت به دیگر شیوه‌های مدیریت ریسک در پرورش ماهیان گرمابی استفاده می‌کنند و از دیگر شیوه‌ها همچون، به کارگیری سیستم پرورش متراکم، پیش‌فروش محصول، پرورش به صورت مشارکتی با افراد دیگر، به کار بردن سیستم هواده و بهره‌گیری از بیمه آبیان، به میزان بسیار کم، به منظور مدیریت ریسک بهره می‌برند. نتایج تحلیل همبستگی بین میزان استفاده از روشهای مختلف مدیریت ریسک با برخی از متغیرها نشان می‌دهد که با افزایش سطح تحصیلات، سابقه فعالیت پرورش، مساحت واحد پرورش، اطلاعات نسبت به بیمه و دیدگاه نسبت به بیمه، میزان استفاده از مدیریت ریسک که همانا مهمترین ابزار آن بیمه است، بیشتر می‌شود.

کلیدواژه‌ها:

ریسک، مدیریت ریسک، بیمه، آبیپروری، ماهیان گرمابی، شهرستان اهواز.

بیمه و
کشاورزی

سال ششم
شماره ۲۱
۱۳۸۸